

[Finansministeren.]

om her. Jeg mener, at dette beløb i og for sig tilkommer tjenestemændene, ikke alene i henhold til forhandlingerne, men også fordi de trænger til det. Jeg vil gerne indrømme, at vor tjenestemandsløvgivning — det var særlig det ærede medlem hr. Karl Olsen, der var inde på det — trænger til en meget stærk forenkling. Jeg vil uhyre gerne medvirke til, at en sådan forenkling kan finde sted, og det er mit håb, at lønningskommissionen vil arbejde så hurtigt, at vi kan få lejlighed til inden altfor mange år at behandle spørgsmålet. Jeg skal ikke tage nærmere stilling, men jeg kan godt sige, at jeg har et lille håb om, at det også bliver mig, der får lejlighed til fra regeringsbankene at deltage i dette arbejde, men det er jeg jo ikke ene om at bestemme.

Alfred Jensen: Ministeren var ikke helt sikker på, om jeg havde sagt, at jeg ville stemme imod dette lovforslag om midlertidigt løntillæg. Det må skyldes uopmærksomhed fra ministerens side, når han kan have en sådan tvivl, for jeg sagde netop, at vi er tilhængere ikke alene af en videreførelse af det, der har været gældende, men også en forhøjelse nu, vi finder det bare ikke rigtigt udformet. Derefter kom jeg ind på, hvad det var, vi fandt utilfredsstillende, nemlig, at man gør forskel på de forskellige grupper af tjenestemænd. Der er aldersskel for ugifte på 25 og 30 år; der er forskel på almindelige forsørgere og samgifte. Endvidere gjorde jeg opmærksom på, at vi er utilfredse med den måde, hvorpå man ordner pensionisternes forhold. Deri ligger ikke noget som helst, der kan berettige til at tvivle om, hvordan kommunisterne vil stemme.

Det fremgik iøvrigt af alt, hvad jeg sagde, at vi havde den opfattelse, at der forlængst burde have været foretaget en revision af lønningsloven, og vi imødeser naturligvis gerne, at der nedsættes en kommission, men jeg vil føje til, hvad jeg tidligere har sagt: det må endelig være en hurtigt arbejdende kommission, ikke en, der skal sidde og spekulere over sagerne i flere år. Efter det, der er sagt om ligelønnen, skulle man også synes, at det kunne gå glat og hurtigt.

Jeg er naturligvis glad for at høre, at

ministeren og andre mener, at forsørgerbegrebet i lønningsloven skal afskaffes. Derimod var jeg knap så glad for at høre det, ministeren sagde i forlængelse af denne tankegang, idet han søgte at give det udseende af, at lønningssystemet er opbygget på et specielt forsørgertillæg. Jeg gad vidst, hvor dette særlige forsørgertillæg findes. Reguleringsstillægget er for 16. og 14. lønningsklasse, dem, man nærmest kan sammenligne med almindelige arbejdere, enten det drejer sig om faglærte eller ufaglærte, 120 kr. årlig pr. portion. Det svarer til 5 øre pr. time, når man regner med de 2 400 timer, man sædvanligt har i et arbejdsår. Hvilket fortrin har tjenestemænd som forsørgere her? Arbejderne får det samme reguleringsstillæg på 5 øre pr. time — det er ganske vist ikke tilstrækkeligt, det har jeg dokumenteret adskillige gange — så der er ingen favorisering af forsørgere. Derimod er der en forringelse af forholdene for dem, der ikke er gift, idet man nedskærer deres tillæg med $\frac{1}{3}$. Hvis der skal være nogen mening i al den tale, der her føres, må man altså standse det, at der skal tages noget fra forsørgerne, for at ikke-forsørgerne kan få noget mere. Man må løfte alle op til den løn, som er gældende i almindelighed, og det vil sige den løn, der er gældende for forsørgere.

Jeg forstår heller ikke, hvorfor man er så ivrig efter at få lavet foranstaltninger mod de ugifte tjenestemænd, der er gået til aktion. Jeg billiger ikke denne aktion, men jeg forstår ikke, hvorfor man er så ivrig, når man iøvrigt godkender det, de sætter ind for, nemlig at komme ud over urimeligheden i tjenestemandsløven. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen har gjort opmærksom på, at problemet er klaret for jordemødrenes vedkommende. Der har man slettet dette forsørgerbegreb; der er samme løn for samme arbejde, uanset hvilken gryde man spiser af, som det ærede medlem hr. Svend Jørgensen udtrykte det. Jeg kunne føje til, at det jo også er løst for folketingsmedlemmernes vedkommende, og det vil nok ikke vare længe, inden tjenestemændene opdager, at der også her er gjort forskel.

Når man kan gennemføre dette for jordemødres og for folketingsmedlemmernes vedkommende, hvorfor kan man så ikke også få det gennemført for tjenestemændene,